

vil jeg ikke kunne tiltræde saadanne Ændringsforslag, men vil tillade mig at anbefale, at man ligesom i det andet høje Ting stemmer imod det, og haabe, at der ogsaa i dette høje Ting vil være et Flertal, der i saa Henseende vil følge mig.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Refshauge: Jeg skal ogsaa anbefale dette Lovforslag til uændret Vedtagelse i dette høje Ting. Efter at Lovforslaget har gennemgaaet en saa grundig Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, som Tilfældet har været, har det faaet en baade fra Formens og Indholdets Side saa god Affattelse, at der ikke bør ændres noget i det her i dette høje Ting. Lovforslaget tilsigter jo gennem en lempelig Ordning at bringe de sønderjydske Sparekasseforhold i Overensstemmelse med danske Sparekasseforhold, saaledes som de er efter Sparekasseloven af 4. Oktober 1919. Jeg finder dette tilraadeligt og nødvendigt, idet der i denne Sparekasselov trækkes de klare Linier mellem Bank- og Sparekasservirksomhed, som jeg er en absolut Tilhænger af, og desuden eksisterer der adskillige Forhold angaaende Sparekasservirksomhed i de sønderjydske Landsdele, som ikke er i Overensstemmelse med denne Sparekasselov af 1919. Et Forhold, som den højtærede Handelsminister jo allerede har nævnt, er dette, at man i de sønderjydske Landsdele fra den tyske Tid endnu har Sparekasser, der drives af Kommuner og med kommunal Garanti. At disse Sparekasser ikke altid har virket i Befolkningens Tjeneste og for Befolkningens Vel, er jo ret bekendt, i hvert Tilfælde har de sønderjydske Landsdele maattet føle dette Tid efter anden i den tyske Tid. Da disse Sparekasser nu en Gang eksisterer, maa de ogsaa have en rimelig Afviklingstid, baade for Sparekassernes eget Vedkommende, men ogsaa for at Indskydernes og Laantagernes Tarv kan varetages. Der foreslaas i det foreliggende Lovforslag en Afviklingstid paa 10 Aar, og jeg maa mene, at det vil være tilstrækkeligt til, at disse Sparekasser efter den Tids Forløb maa kunne ordne sig, hvis de vil fortsætte deres Bestaaen som Garanti-Sparekasser i Overensstemmelse med de gældende Forskrifter. Endvidere er der et andet Forhold, som ogsaa maa finde sin Afgørelse, nemlig Adskillelsen mellem Mark- og Kroneindskuddene, saaledes at hver faar en Af-

deling for sig med hver sin Garanti. Denne Adskillelse i Mark- og Kroneafdelinger foregaar efter Lovforslaget paa en saalempelig og overfor Sparerne saa hensynsfuld Maade, at jeg ikke synes, der kan være noget at indvende imod den. Man skrider ikke til en fuldstændig Likvidation af Markafdelingerne, men giver dem Ret til at bestaa en Tid endnu, og der kan efter Lovforslagets Bestemmelser foretages en Revision om 3 Aar. Jeg kan derfor, saaledes som Lovforslaget nu foreligger vedtaget i Landstinget, kun give det min bedste Anbefaling og vilde synes, det var unødvendigt at lade det gaa i Udvalg. Men hvis man fra anden Side ønsker en Udvalgsbehandling, maa vi tage en saadan, som imidlertid antagelig ikke vil føre til noget Udbytte.

J. P. Nielsen: Jeg kan ikke anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og det særlig af Hensyn til § 5, der omhandler de kommunale Sparekasser i Sønderjylland. Vi fra vor Side forstaar ikke, hvorfor man vil disse kommunale Sparekasser til Livs, og man forstaar det heller ikke fra de sønderjydske Byers Befolkning Side. Man forstaar ikke, hvorfor de kommunale Sparekasser dernede, Byernes Sparekasser, ikke vedblivende kan faa Lov at bestaa. Der har om dette Spørgsmaal været ført en Række Forhandlinger med den højtærede Handelsminister, ved hvis Begyndelse Befolkningen Gang paa Gang har udtalt sig for, at de ønskede, at deres Sparekasser vedblivende skulde bestaa. Jeg kan heller ikke i den Betænkning, som er afgivet af Landstingsudvalget, opdage en eneste Grund til at ophæve disse Sparekasser. Det siges der slet ikke noget om, man bestemmer bare kort og godt det, der staar i Lovforslagets § 5.

Der gøres gældende fra den sønderjydske Befolknings Side, at en Bys Garanti for Sparekassen maa i hvert Fald være fuldt saa god som en almindelig privat Garanti. Man kan slet ikke forstaa, hvorfor man vil den Samvirksomhed til Livs, der foregaar ved, at en Bys Befolkning samler sig om en Sparekasse; man forstaar ikke, hvorfor man vil dette til Livs heroppe, hvor Samvirksomheden paa saa mange andre Omraader har gjort sig gældende. Man kan ikke forstaa, at man i et Land, hvor der trives Andelsbanker, Forbrugsforeninger og Andelsmejerier o. s. v., absolut vil have Forbud imod, at en Kommune opretter sin egen Sparekasse. Det er de Synspunkter, der i hvert Fald